

gaaet videre og videre, indtil jeg er standset ved de Sejlskibe, som ere paa over 300 Tons, idet jeg mener, at man i alt Fald her har det tilsvarende til Storindustrien. Men jeg kan selvfølgelig ikke have nogen principiel Indvending imod — om det skulde være — at gaa endnu videre.

Der er ganske naturligt under Debatten faldet Antydninger om, hvor stor Udgiften vilde blive. Dette er det naturligvis umuligt at sige med nogenlunde Vished. Vi bevæge os netop her paa et Omraade, hvor der er meget stærke Fluktuationer. Jeg kan saaledes henvise til Fiskeriforeningen. Statstilskuddet til denne var i 1901: 15,855 Kr., i 1902: 9,752 Kr., i 1903 var der pludselig et meget stærkt Spring op til 29,214 Kr. Altsaa gennemsnitlig 18,274 Kr. om Aaret. For 1902 havde Fiskeriforeningen godt 5,000 Medlemmer. Heraf er der udbetalt i Erstatning til efterladte ca. 3 Kr. pr. Medlem, til Invaliditet 2 Kr. og af Dagpenge med et rundt Tal godt $\frac{1}{2}$ Kr., altsaa ca. $5\frac{1}{2}$ Kr. pr. forsikret Mand. I det sidste Aar, der, som jeg omtalte, viste et meget stærkt Spring opad i Udgifter, har Statstilskuddet tilsammen været ca. 6 Kr. pr. Medlem og altsaa — med Fiskernes eget Bidrag af 5 Kr. — bliver det en aarlig Udgift af i det hele ca. 11 Kr. Men naturligvis overfor Skibene, overfor de almindelige Søfolk, komme hertil maskinelle Skader og den forøgede Risiko ved Ladning og Losning, forskellige Risikoer, som ikke findes indenfor Fiskeriet. Paa den anden Side kommer der saa det til ved Fiskeriforsikringen, at indenfor de forsikringsberettigede falder uomtvisteligt her et langt større Antal gifte Personer end indenfor Søfolksforsikringen, saaledes at der i Fiskeriforsikringen procentvis vil blive Tale om et langt større Antal af efterladte, der skulle have udbetalt Forsikring, end indenfor Søfolksforsikringen. Ulykkerne for dette Erhverv ere, som jeg nævnte, naturligvis meget springende. Jeg skal for en Aarrække nævne, at Tallet paa de omkomne ved Forlis, Stranding, Overbordskylning o. s. v. ser for 4 Aar saaledes ud: 46, 34, 10, 78. Et Bidrag, om end kun et lille Bidrag, til en Statistik har man faaet i 1889. Da der den Gang var Forslag fremme om en almindelig Ulykkesforsikring, ogsaa omfattende Søfolk, og der i det andet Ting klagedes over, at man stod uden enhver Statistik i saa Henseende, henvendte man sig fra Regeringens Side til samtlige Amtmænd med Opfordringer om at skaffe Oplysninger om Ulykkestilfælde, omkomne og

tilskadekomne ved Søvæsenet indenfor deres Amter, medens man for Københavns Vedkommende erhvervede disse ved Henvendelse til samtlige Rederier. Herved oplystes da følgende: i 1887 var der af Søfolk omkommet af gifte: 16, af ugifte: 17; i 1888 var Tallet steget meget betydeligt, nemlig til gifte: 36, ugifte: 56. Tallet paa dem, der ved Ulykkestilfælde havde mistet deres Arbejdsevne eller faaet den væsentlig forringet, opgjordes til kun 1 for 1887, 6 for 1888. Hvad det store Spring fra 1887 til 1888 op til 36 gifte og 56 ugifte angaar, maa bemærkes, at af disse 92 Dødsfald skyldtes ikke mindre end 43 en enkelt betydelig Søulykke. Søfolkenes Antal, altsaa det Tal, hvorpaa den Skade, jeg her nævnte, faldt, blev opgjort til tilsammen 9,587 Personer. For disse to Aar er altsaa omkommet gennemsnitlig 26 gifte, og det vil saaledes ses, at Erstatningen til disses efterladte vilde være bleven 7 à 8 Kr. pr. Mand, fordelt paa samtlige Søfolk. Det bør her erindres, at ved disse Virksomheder spille Ulykkestilfælde med dødelig Udgang den langt overvejende Rolle; man kommer her til et langt større Procenttal af Ulykkestilfælde, der have Døden til Følge, end for Industriens Vedkommende, medens man, som jeg berørte før, til Gengæld har et langt større Procenttal af ugifte, hvor der altsaa ikke vil blive Tale om nogen Erstatning til efterladte, end man har paa Industriens Omraade. I Regeringsforslaget er foreslaaet, at Statens Tilskud til Lettelse af den Byrde, man her lægger paa Sejlskibene, er sat til indtil 5 Kr. Ogsaa om at hæve dette Beløb og gaa højere op med Statens Tilskud er der jo faldet velvillige Ytringer under Debatten. Ogsaa her gælder det naturligvis, at skulde der være Stemning for at gaa højere op, da skal jeg med Glæde forhandle derom.

De Udtalelser, der ere fremkomne, og de Ønsker, der ere fremsatte om forskellige Ændringer, angaa jo i Virkeligheden kun mindre betydelige Ting, Ting, som sikkert ikke ville volde nogen Art Vanskelighed under de nærmere Forhandlinger i Udvalget. Jeg skal nævne de enkelte Ting, jeg har noteret op. Det værede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen), hvis særdeles velvillige Modtagelse af Lovforslaget jeg takker for, dvælede først ved Spørgsmaalet om de lejede Skibe, idet Besætningerne paa de Skibe, der ere lejede af danske Rederier til at udføre Fart for deres Regning, jo ere medtagne. Ja, det er en Bestemmelse, som jeg ingen-